

BUCUREȘTI 19-25 iunie

Campionatele mondiale de popice

Un sport cu o veche tradiție în România

—Palmaresul jucătoarelor și jucătorilor noștri—

Istoria jocului de popice în țara noastră începe în a doua jumătate a secolului XIV, când acest sport era practicat în piețe publice. Se juca pe arene amenajate în aer liber, cu piste de pământ bătătorit, iar mai târziu din scindură, parchet sau ciment. În majoritatea cazurilor echipele erau formate din cîte 12 jucători, care executau prima lovitură la „plin” și apoi lansau în continuare bile până cînd doborau toate popicele. Centre mai importante spre sfîrșitul secolului al XVIII-lea erau la Timișoara, Arad, Roman, Cluj, Sibiu, Ploiești, București, Brașov, Sf. Gheorghe etc. La 5 aprilie 1931 ia ființă la Cluj, din inițiativa a 16 echipe, Asociația sportivă a jucătorilor de popice care își propune să coordoneze acțiunea de dezvoltare a jocului în România. După aproape trei ani, timp în care jocul de popice cunoaște o largă răspîndire (50 de echipe la Cluj cu peste 600 de jucători, 36 de formații la Brașov cu 300 de sportivi etc.) se înființează o federație națională. Aceasta organizează în 1938 primul campionat al țării, la 100 bile la „plin”, cîștigat de o echipă din Cluj. Au loc concursuri locale, iar în 1939 se desfășoară „Ceferiada popicilor”, care le-a revenit feroviarilor brașoveni. Campionatul național și celelalte competi-

ții oficiale s-au organizat regulat pînă cînd dezlănțuirea celui de al doilea război mondial a întrerupt toată activitatea competițională.

De-abia după 23 August 1944, ziua eliberării patriei noastre, se reiau diversele concursuri și campionate, jocul de popice cunoșcînd adevărata lui înflorire. Din 1945, an de an au avut loc campionatele naționale individuale și pe echipe, „Cupa României”, „Cupa 1 Mai” și alte numeroase competiții cu caracter republican. Se formează comisii locale în majoritatea regiunilor țării, iar în 1948 Comitetul federal din București, centrul de conducere a activității jocului de popice, ia o serie de măsuri pentru intensificarea competițiilor. Un an mai târziu existau 418 secții afiliate cu peste 10.000 de sportivi legitimați. O deosebită atenție s-a acordat apărînd jocului la regulamentul internațional, din 1950 campionatele desfășurîndu-se după formulele cerute de F.I.P. În întrecerile campionatului din 1950 au luat startul 11.000 de jucători, pentru ca în următorul an numărul lor să crească la 14.000, popicele ajungînd, ca nivel de dezvoltare, la o ramură de sport după fotbal. Creîndu-se tot mai bune condiții de pregătire și concursuri (s-au construit nenumărate arene moderne, fabricile de specialitate au

ION MICOROIU
Văzut de N. Rădulescu

început să producă bile și popice după ultimele cerințe, s-au organizat cursuri de antrenori, instructori și arbitri etc.) s-a ajuns ca sportul popicilor să fie astăzi practicat în mod organizat de peste 30.000 de jucători legitimați, precum și de alte mii de tineri și vîrstnici angrenați în competițiile de masă.

În anul 1951 popicarii români și-au făcut debutul în arena internațională, susținînd prima lor întîlnire (la București), cu reprezentativele Ungariei. De atunci, contactele sportivilor noștri cu cei de peste hotare s-au mărit considerabil de la an la an. Teamele pregătite, popicarii români și-au cucerit un binemeritat prestigiu în arena internațională, mărțurie fiind cîntecul care i-a fost acordată federației noastre, aceea de a găzdui cea de a VI-a ediție a campionatelor mondiale, programate între 19-25 iunie la București.

Iată palmaresul sportivilor noștri în edițiile anterioare ale acestei mari competiții:

Ediția a III-a (1957 la Viena): ION MICOROIU, CAMPION MONDIAL INDIVIDUAL; locul VI pe echipe (tara noastră a participat numai cu formația masculină); ediția a IV-a (1959 la Bautzen—RDG): locurile IV pe echipe (feminin) și VII (masculin); sportiva Ileana Nagy a ocupat locul V la proba individuală, iar Francisc Micolă locul VI; ediția a V-a (1962, la Bratislava): locul II pe echipe (feminin) și locul V (masculin); sportivele Elena Predanu și Ecaterina Antonovici s-au clasat pe locurile VI și respectiv VII la proba individuală, iar Ion Micoroiu și Tiberiu Szemani au ocupat pozițiile XI și respectiv XII.

TR. IOANÎTESCU

RUGBI NOTE, ȘTIRI, CLASAMENTE în categoria B

• Iată rezultate înregistrate în ultimele două etape din categoria B: SERIA I: Metalul Buzău — Ancora Galați 17-9 (8-0); Chimia Brăila — Electropulere Craiova 6-0 (0-0); Victoria I.T.O. Galați — U.S.A.S. Năvodari 5-3 (0-0); Petrolul Pitești — Constructorul Ploiești 3-0 (0-0); Ideal Cernavodă — Cimentul Medgidia 8-9 (0-6); U.S.A.S. Năvodari — Petrolul Pitești 9-3 (6-3); SERIA A II-A: Ceahlăul Piatra Neamț — Constructorul T.R.C. Suceava 0-20 (0-3); Constructorul Oraș Gheorghe Gheorghiu-Dej — Laminorul Roman 3-0 (neprezentare); Politehnica Iași — Constructorul Birlad 6-3 (6-0); Energia I.G.O. Focșani — Politehnica Iași 0-8 (0-8); Constructorul Birlad — Ceahlăul Piatra Neamț 12-0 (6-0); Laminorul Roman — A. S. Tecuci 5-3 (5-3); SERIA A III-A: Metalul Turnu Severin — Agronomia Cluj 0-35 (0-14); C.I.L. Blaj — C.S.M. Sibiu 3-23 (3-14); Jiul Petrla — Metalul Hunedoara 3-3 (0-3); Politehnica Timișoara — Minerul Lupeni 0-6 (0-6); Institutul de Mine Petroșeni — Vulturii U. M. Timișoara 3-8 (3-8); Metalul Turnu Severin — Chimica Tîrnăveni 3-8 (3-3); C.I.L. Blaj — Jiul Petrla 3-0 (3-0); Metalul Hunedoara — Politehnica Timișoara 0-3 (0-0); Vulturii U. M. Timișoara — Politehnica Cluj 16-5 (8-5).

• Faptul că rezultatele etapelor din 22 și 29 mai sînt incomplete se datorește absenței multor loti de arbitraj (chiar pînă la data de 2 iunie!) din dosarele comisiei de competiții. Așa încît ne întrebăm: cum ar putea fi omologate rezultatele... necunoscute? Din acest motiv vom prezenta clasamentele numai pînă la o etapă în urmă, ceea ce este regretabil cu atît mai mult cu cît seriile I, a II-a și a IV-a au terminat turul.

• Iată clasamentele seriilor I, a II-a și a III-a:

SERIA I	
1. Victoria I.T.O. Galați	8 7 0 1 61-41 22
2. Cimentul Medgidia	8 4 2 2 55-29 18
3. Chimia Brăila	8 4 1 3 39-35 17
4. Petrolul Pitești	8 4 1 3 35-51 17
5. Electropulere Craiova	8 4 0 4 20-56 16
6. U.S.A.S. Năvodari	8 3 0 5 40-31 14
7. Ideal Cernavodă	8 3 0 5 40-43 14
8. Constructorul Ploiești	7 2 2 3 26-17 13
9. Ancora Galați	7 2 1 4 32-40 12
10. Metalul Buzău	8 2 1 5 31-36 10

SERIA A II-A

1. A.S. Tecuci	5 4 1 0 84-17 14
2. Politehnica Iași	6 4 0 2 49-50 14
3. Constructorul Birlad	6 3 1 2 138-29 13
4. Constructorul T.R.C. Suceava	6 3 1 2 49-10 13
5. Laminorul Roman	6 2 2 2 12-11 11
6. Ceahlăul P. Neamț	6 2 1 3 49-84 11
7. Constructorul Oraș Gh. Gheorghiu-Dej	6 2 0 4 23-46 10
8. Energia I.G.O. Focșani	5 1 0 4 8-168 9

SERIA A III-A

1. C.S.M. Sibiu	8 8 0 0 170-9 24
2. Agronomia Cluj	8 7 0 1 203-6 22
3. Minerul Lupeni	6 6 0 0 87-0 18
4. Vulturii U.M. Tim.	7 4 0 3 58-46 15
5. Metalul Hunedoara	7 3 2 2 30-52 15
6. Chimica Tîrnăveni	6 3 0 3 50-34 12
7. Metalul T. Severin	7 2 1 4 24-117 12
8. Politehnica Tim.	7 2 0 5 35-72 11
9. Politehnica Cluj	7 1 2 4 21-121 11
10. Jiul Petrla	6 1 1 4 16-82 9
11. C.I.L. Blaj	7 1 0 6 20-105 9
12. Institutul de Mine Petroșeni	6 0 0 6 18-88 6

Raliul București—prima mare competiție automobilistică a anului 1966

(Urmare din pag. 1)

Între bornele kilometrice 164 și 138. În plus, concurenții vor trebui să răspundă în scris (4 întrebări) și oral (o întrebare „fulger”) la chestiuni privind noile reguli de circulație. Raliul va începe dimineața la ora 6 (plecarea din minut în minut din Piața Șteinei) și se va încheia în jurul orei 15.

— CE CONCURRENTI ȘI CE MAȘINI POT LUA PARTE LA COMPETIȚIE?

— Raliul este deschis oricărui automobilist care posedă carnet de conducere gradul II cu o vechime de cel puțin 2 ani. Automobilele trebuie să fie proprietate particulară, de serie, înmatriculate în țara noastră și să corespundă, din punct de vedere tehnic și al echipamentului, dispozițiilor legale (nu se fac nici un fel de îngrădiri privind marca, tipul sau capacitatea mașinii). Fiecare autoturism va fi ocupat de doi concurenți, cu drepturi și obligații egale, care formează un echipaj. Ei pot conduce pe rînd și trebuie să se asle la bord împreună în tot timpul concursului. Cîte trei echipaje, indiferent de clasa mașinii (s-a stabilit împărțirea în 5 clase, după capacitatea cilindrică a motorului) pot constitui echipe de club sau oraș.

Iată și alte detalii de natură tehnico-organizatorică: înscrierile se fac la sediul asociației noastre (str. Luterană nr. 9, raionul 16 Februarie) sau prin poștă, pînă la 9 iunie, pe baza unui formular tip, difuzat agențiilor O.N.T. din țară. O dată cu depunerea formularului, se percepe și o taxă de 100 lei pentru fiecare echipaj și 300 lei în plus pentru o echipă de club sau oraș. În prezua concursului, va avea loc revizia tehnică, după care mașinile vor fi depuse într-un „parc închis”, de unde nu vor putea fi scoase decît cu un sfert de oră înainte de start. Fiecare echipaj primește un „carnet de bord”, în care sînt specificate traseul, locul posturilor de control, probele speciale, distanța în kilometri, timpii impuși. În momentul trecerii pe la posturile de control, echipajele trebuie să prezinte oficialilor „carnetele de bord” pentru a li se înregistra ora. Intîrzierile sau intrarea cu avans la un post de control se penalizează (20 de puncte pentru fiecare minut).

La sfîrșitul raliului se vor alcătui: un clasament individual (pe clase de mașini), un clasament general și un clasament pe echipe. Numeroase premii vor răsplăti pe cîștigători ca și echipajele feminine care vor lua parte la întrecere. Avem convingerea, ne-a spus în încheiere tov. ing. Vasile Iordăchescu că Raliul București va fi o întrecere sportivă apreciată, încununată de succes.

ATLETISM

Motive de mulțumire și de... nemulțumire!

Fără discuție, trebuie salutată inițiativa de a se organiza întîlniri internaționale de atletism la nivelul echipelor regionale sau al reprezentativelor de cluburi. În felul acesta un număr mare de atleti din diferite centre ale țării au prilejul să participe la concursuri internaționale, să se rodeze în asemenea întreceri, să simtă mai multă responsabilitate față de comportarea lor. Pentru că în ultimă instanță, chiar dacă în concursul respectiv, un atlet poartă culorile echipei Bucureștiului, ale Banatului, Brașovului etc., el reprezintă de fapt țara.

Tocmai de aceea pregătirea diferitelor formații pentru aceste competiții trebuie făcută cu toată grija și competența pentru că, repetăm, este vorba de însăși prestigiul culorilor noastre sportive.

La Cracovia, ca să ne referim doar la ultima din seria acestor întîlniri, echipele Bucureștiului au obținut victorii atît la fete cît și la băieți (scor 106-105 în favoarea echipei Bucureștiului).

M. Costache a realizat cu 64,40 m cea mai bună performanță a sa

Foto: R. Vilara

lui și nu Cracoviei, cum a apărut dintr-o greșală de transmisie. Acestea ne bucură, fără îndoială, pentru că atletismul polonez are valoare internațională. Și totuși au existat și motive să fim nemulțumiți. Ne referim la faptul că reprezentativa Capitalei noastre a prezentat o formație „pestrită” la propriu și la figurat! Echipa n-a avut treninguri și maieuri uniforme (fiecare a plecat cu ce a avut de la clubul său!), iar alcătuirea ei a fost făcută fără prea mult discernămint. Cercetați rezultatele atletilor noștri și veți vedea că semifondistul C-tin Perju a participat la... trei probe: 800 m, 1500 m obstacole și... 110 mg. la suliță a aruncat și discobolul Iosif Naghi, la înălțime a concurat Savin de la prăjina, la 110 mg a mai participat săritorul în înălțime Șerban Ioan, alergătorul de la 400 mg Mihăilescu a evoluat și la triplu salt etc.

La data acestei întîlniri (cunoscută cu multă vreme înainte) o serie dintre atletii fruntași bucureșteni erau angrenați în alte competiții (Blotin, Ene, Jurcă și Ciochină la Atena; Ioana Petrescu la Münster), alții erau reținuți

de examene (Zamfirescu) și cîțiva accidentați (Vamoș, Duce, Ciobanu). Toate acestea erau cunoscute mai de mult. De aceea apare surprinzător faptul că federația nu a luat măsurile necesare pentru includerea în lot a unor atleti tineri (D. Hidioșanu, Fl. Drăguleț — 110 mg, Gh. Plăcintaru — 300 m, V. Dumitrescu — triplu, Al. Spiridon — înălțime, A. Stamatescu — 100 și 200 m etc.) care ar fi ridicat valoarea echipei și în nici un caz n-ar mai fi obligat pe antrenori să recurgă la improvizările amintite!

Consiliul orășenesc București al UCFS și Federația de atletism trebuie să analizeze condițiile în care a avut loc acest concurs și să ia măsurile cuvenite.

Din foile de concurs am extras rezultatele atletilor noștri: BARBĂȚI: 100 m: 3. Vosmînschi 10,9, 4. Moldovan 11,0; 200 m: 3. Vosmînschi 22,8, 4. Moldovan 22,9; 400 m: 3. Rățoi 50,0, 4. Albrecht 51,0; 800 m: 1. Ștef 1:59,7, 4. Perju 2:03,2; 1500 m: 1. Ștef 3:58,5, 4. Iordache 3:59,3; 3000 m: 1. Barabăș 8:33,0, 2. Caramihai 8:35,6; 5000 m: 1. Mustăți 15:05,2, 3. Iordache 15:29,6; 110 mg: 3. Ioan 17,0, 4. Perju 19,6; 400 mg: 1. Rățoi 54,6, 2. Mihailescu

54,6; 1500 m ob.: 1. Caramihai 4:10,0, 4. Perju 4:16,5; 4x100 m: 2. București (Sărcean, Vosmînschi, Moldovan, Samungi) 42,9; 4x400 m: 2. București (Rățoi, Albrecht, Mihailescu, Moldovan) 3:25,0; lungime: 1. Samungi 7,42, 2. Sărcean 7,41; triplu: 1. Viscopeanu 14,83, 4. Mihailescu 12,82; înălțime: 3. Ioan 1,80, 4. Savin 1,70; prăjină: 1. Astafei 4,40, 2. Savin 4,20; greutate: 1. Gagea 14,99, 4. Drăgulescu 12,66; disc: 1. Naghi 52,86, 4. Gagea 40,72; suliță: 2. W. Socol 65,06, 4. Naghi 48,18; ciocan: 1. Costache 64,40, 2. Drăgulescu 60,84; FEMEI: 100 m: 2. Nourescu 12,3, 4. Anghelescu 12,5; 200 m: 1. Nourescu 25,6, 3. A. Petrescu 26,3; 400 m: 1. Stancu 59,6, 3. Iacob 61,0; 800 m: 1. Teodorof 2:15,2, 3. Iacob 2:17,7; 80 mg: 2. Anghelescu 11,7, 3. Viscopeanu 11,8; 4x100 m: 1. București (Viscopeanu, Nourescu, Anghelescu, Petrescu) 47,7; lungime: 1. Viscopeanu 6,15, 2. Vintila 5,90; înălțime: 1. Stoenescu 1,60 4. Vintila 1,40; greutate: 1. Gurău 14,19, 3. Manoliu 13,15; disc: 1. Manoliu 48,03, 3. Motiu 40,84; suliță: 1. Peneș 55,56, 2. Ciurea 49,28.

(Urmare din pag. 1)

Vrei să ajungi un mare campion?

pași chiar în... barcă! Am văzut o dată, de zeci de ori, pe un tînr sau altul, pînă ce am putut să-mi fac o părere despre ce poate și, mai ales, despre ce va putea face.

Din Delta Dunării am selecționat sumedenie de tineri viguroși, toți deprinși din copilărie cu apa. Amintea între aceștia pe Iacovici și Sidorov, care au ajuns campioni mondiali, pe frații Lipălit ș.a. Faptul că fiecare dintre ei avea ceea ce se cheamă „simțul apei” mi-a fost, fără discuție, de un mare ajutor în muncă. Dar una este să mergi cu o loccă pescărească sau cu o „universală” și altceva este să aluneci pe apă într-un caiac sau într-o canoa...

Caiacul și canoa sînt o ramură sportivă foarte pretențioasă care cere

o tehnică bine pusă la punct. De aceea „a.b.c.”-ul instruirii noilor mei elevi îl fac pînă în un accent deosebit pe TEHNICĂ, urmînd ca prelucrarea calităților fizice, asigurarea unei pregătiri fizice și tactice corespunzătoare să le rezolv pe parcurs.

Pentru ca munca să meargă de la început cît mai bine, mă străduiesc neîncetat să cîștig încrederea sportivului respectiv, față de care n-am nici un „secret” și de la care doresc același lucru.

Să știți că nici aceasta nu este o chestiune prea simplă! Sînt unii sportivi, cum e Vernescu al meu, sau

Nicoard al lui Navasari, care n-au nevoie să mai fie... lămurii. Ei știu că tot ce le cere antrenorul e numai în folosul lor, al performanței. Cu alții, în schimb, mai e nevoie de... discuții.

În general, eu nu evit discuțiile! Dimpotrivă, vorbesc cu fiecare sportiv în parte și împreună stabilim perspectiva finală, obiectivele concrete pentru fiecare etapă în parte, ca și căile de acces spre marea valoare internațională. Ideea de bază care mă conduce este aceea ca sportivul, în primul rînd el, să acționeze conștient, pe deplin convîns că

tot ceea ce face e tocmai pentru ca el să ajungă un MARE CAMPION!

În această privință n-am fost și nu sînt de acord cu acei antrenori care spun elevilor lor: „Așa să faci, că așa vreau eu!” Procedînd în felul acesta, sportivul n-o să știe niciodată ce are de făcut și, mai mult ca sigur, că nu va lucra cu tragere de inimă, nu va ajunge pe treptele cele mai înalte ale măiestriei sportive, unde năzuiește de fapt.

Personal sînt de părere că în nici un caz nu trebuie știrbită personalitatea sportivului ci, dimpotrivă, întărită. Trebuie să-l ajutăm pe sportiv să gîndească singur și să nu-l obișnuim ca antrenorul să fie cel care „gîndește”, căci în încheierea luptei sportive antrenorul nu mai este lîngă elevul său. Și atunci, ce va face acesta? Nu?